

עת"מ 19-03-3898
קבוע לדין מוקדם ליום 19.6.23.
לפני כבוד השופט ארז יקואל

**בבית המשפט המחויז בתל אביב – יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים**

1. זהירה חדוד ו-42 אח'
ע"י ב"כ עו"ד איתי מק
מרח' יפו 97, מרכז כלל, מושד 745, ירושלים
טל': 02-5877766 ; פקס': 02-5877744

העותרים:

- נגזר -

1. ראש אגף הpikeholder על יצוא ביטחוני, גב' רחל חן
2. שר הביטחון
3. משרד הביטחון
4. משרד החוץ
ע"י ב"כ מפרקיות מהזו תל אביב (אזוריה)
בית קדרון, רח' מנחים בגין 154 תל-אביב, ת.ד. 33051
טל': 0736-3736222 ; פקס': 073-3736490/01

המשיבים:

1110



תגובה מקדמית מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.3.19, מתכבדים המשיבים (להלן: "המשיבים" או "המדינה") ליתן תגובה מקדמית לעתירה שבכותרת.

1. במסגרת העתירה שבכותרת מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 1 "להפעיל את סמכותה הקבועה בחוק הpikeholder על יצוא ביטחוני, תשס"ז-2007, ולהורות על ביטול או התילת רישיונות הייצוא הביטחוני שנתן אגף הpikeholder על יצוא ביטחוני (אפ"י) לאוקראינה, המשמש ניאו-נאצים ואנטישמים ו/או עלול לשמש ניאו-נאצים ואנטישמים".
2. המשיבים יטנו, כי דין העתירה להידוחות על הסוף, בשים לב להלכה הפסוקה לפיה בית המשפט הנכבד לא יתערב בחקלות הנוגעות במישרין לאופן ניהול ענייני החוץ והביטחון של המדינה. לעומת זאת, החלטות הנוגעות למדייניות הייצוא הביטחוני, הינן החלטות המציאות, באופן מובהק, בליבת סמכוותה של הרשות המבצעת, המתיקלות על בסיס שיקולים של ביטחון לאומי, יחסיו חזק והתחייבויות בין-לאומיות, ותוך שמירה על האינטרסים החשובים למדינה.
3. לחילופין, יטנו המשיבים, כי דין העתירה להידוחות אף לגופה, בהיעדר כל עילה להתערבות של בית המשפט הנכבד בהליכי הpikeholder על הייצוא הביטחוני, כפי שייפורטו.
4. בראשית הדברים יובחר, כי אגף הpikeholder על הייצוא הביטחוני אינו חשוב פרטימ על אודות רישיונות שיווק וייצוא ביטחוני, וזאת מטעמים ביטחוניים, מדיניים ואסטרטגיים ברורים של מדינת ישראל. בשים לב לכך, לא יוכל המשיבים להתייחס במסגרת תגובה גלויה זו לטענות הפרטניות המועלות על ידי העותרים בעתירותם. המשיבים יוכל להציג בפני בית המשפט הנכבד, ככל שהוא נמצא זאת לנכון, את כל המידע הרלוונטי, בדلتיהם

סגורות ובמעמד צד אחד, זאת בין היתר, בהתאם להוראות תקנות 12 ו-13 לתקנות בית המשפט לעניינים מינהליים, התשס"א-2000 (להלן: "התקנות"). מען הסר ספק, אין באמור בתגובה זו – או במה שלא נאמר בה – כדי להצביע על הסכמה כלשהי מצד המשיבים לאיזו מן הטענות המועלות בעטירה.

.5. עמדה זו אף מצאה את מקומה בمعנה ר' אגד הפיקוח על הייצוא הביטחוני מיום 26.6.18, אשר צורף כנספח 3(ב) לעטירה.

.6. עוד יצוין, כי בית המשפט העליון הנכבד שבתו כבג"ץ נדרש ודין לאחרונה במספר הליכים בהם תקף בא כוח העותרים, עצמו או כמייצג את מדיניות המשיבים בעניין הייצוא הביטחוני (בג"ץ 2041/15 עוז"ד איתי מק נ' ראש אגד הפיקוח על ייצוא בטחוני ואח'; בג"ץ 648/17 נימן ואח' נ' שר הביטחון ואח'; בג"ץ 5662/17 ח"כ תמר זנדרג נ' שר הביטחון ואח'). בכלל העתירות הללו לא נמצאה עילה להעתרבותו של בית המשפט הנכבד (בג"ץ 2041/15 – פסק דין מיום 28.4.15; בג"ץ 3893/16 פסק דין מיום 21.9.16; בג"ץ 68/17 – פסק דין מיום 27.9.17; בג"ץ 5662/17 – פסק דין מיום 20.3.18); למען הסדר הטוב, יוער כי פסקי דין אלה חוסמים תחת איסור פרסום.

.7. כפי שצוין בעטירה (סעיף 74) העטירה דנו הוגשה לראשונה בבית משפט העליון שבתו כבג"ץ ואולם לביקשת העותרים העטירה נמחקה. פסק הדין ניתן עוד בטרם הוגשה תגובת המדינה, ואין בו כל התייחסות לגופם של דבריהם (בג"ץ 5136/18 זורה חדד ו-41 אח' נ' שר הביטחון, ניתן ביום 24.2.19); בעקבות זאת, הוגשה העטירה שכוכרטת בבית המשפט הנכבד.

.8. יובהר כבר כתע, כי תהליך הפיקוח והטיפול בבקשת לרישון שיוק או ייצוא ביטחוני כולל מעקבים עתיים ביחס למתרחש במדינות העולם, ובמסגרת זו ננקטים כלל הצעדים המתבקשים בנושא, לרבות, במידת הצורך, ביטול או התילית רישון הייצוא הביטחוני, כפי שיפורט.

המסגרת הנוומתית

הפיקוח על הייצוא הביטחוני

.9. הפיקוח על יצוא ביטחוני ממדיינת ישראל בעבר במסגרת צו הפיקוח על מצריכים ושירותים (יצוא ציוד ביטחוני וידע ביטחוני), התשנ"ב-1991 וצווי פיקוח נוספים. החל משנת 2007 מוסדר הנושא בחוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, התשס"ז – 2007 (להלן: "החוק" או "חוק הפיקוח"). סעיף 1 לחוק קובע:

"מטרתו של חוק זה היא להסדיר את הפיקוח של המדינה על יצוא של ציוד ביטחוני, על העברת ידע ביטחוני ועל מתן שירות ביטחוני, וזאת מטעמים של ביטחון לאומי, יחסיו החוץ של המדינה והתחייבויותיה הבין-לאומיות ולשם שמירה על אינטרסים חיוניים אחרים של המדינה".

כפי ש谟וגדר בסעיף 2 לחוק, ייצוא ביטחוני כולל ייצוא של ציוד ביטחוני, העברת ידע ביטחוני ומתן שירותים ביטחוני. הפיקוח מבוצע במנגנון של רישיונות (סעיף 13 לחוק), הניתנים על-ידי ראש אגף הפיקוח על ייצוא ביטחוני במשרד הביטחון (להלן: "אגף הפיקוח") (וראו הגדרת הרשות המוסמכת בסעיף 2 לחוק, וכן סעיף 23 לחוק).

10. בהתאם לחוק, קבלת רישיון לשיווק או ייצוא ביטחוני מותנית תחילת ברישום הייצואן במרשם הייצוא הביטחוני שמנוהל באגף הפיקוח (סעיף 3 לחוק). לעניין זה אף הותקנו תקנות הפיקוח על ייצוא ביטחוני (רישום במרשם הייצוא הביטחוני), התשס"ח-2008. כמו כן, נדרש רישיון נפרד לביצוע פעולות שיווק ומשא ומתן לרבות פעולות תיווך לקרأت עסקת ייצוא ביטחוני, הוא רישיון שיווק ביטחוני (סעיף 14 לחוק), למעט מדיניות מסוימות ומוצרים מסוימים לגבייהם קיימים פטור מרישיון זה. ככל שיצלח המשא ומתן ותייחסם עסקה, יהיה על הייצואן לבקש רישיון ייצוא ביטחוני לצורך ביצוע הייצוא בפועל (סעיף 15 לחוק). מנגנון דו שלבי הוא תריג בנוף מנגנוני הסדרת הייצוא בעולם, ויסודו ברגישות הייצוא הביטחוני בישראל והאינטרסים הביטחוניים והמדיניים הנוגעים אליו.

יתרה לכך, לכל ציוד, ידע או שירות אשר מבקש הייצואן לี่יצא, עליו להגיש בקשה פרטנית, לפעולות שיווק (בעבור פעולות מסוימות או מוצרים מסוימים) או ייצוא ספציפית ללקוח סופי מוגדר באותה מדינה. על רקע זה, נדונות בשנה כמה עשרות לפחות בקשרות לרישיונות שיווק וייצוא.

11. תחילת נבחנת בבקשת השיווק על-ידי הוועדה המיעצת הרלוונטית לייצוא הקונקרטי המבוקש, מבין הוועדות המיעצות הפועלות בהתאם לסעיף 24 לחוק. בוועדות אלו משתתפים הגורמים הרלוונטיים משרד הביטחון ובצה"ל, העוסקים בהיבטים הביטחוניים-מדיניים, כמו גם היבטים טכנולוגיים ואחרים. בכל ועדה משתתף גם נציג משרד החוץ, והחלטות בדבר מתן רישיונות מתתקבלות בתיאום עם משרד החוץ. בוועדות מסוימות משתתפים לפי העניין אף נציגים של גופי ביטחון נוספים, ובכלל זה שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר, המועצה לביטחון לאומי וגופי ביטחון אחרים.

12. למוטר לצין, כי כל בקשה נבדקת לעומקה לkrarat הדיוון בוועדה ובמסגרת הדיוון, לרבות היבטיה הביטחוניים, המדיניים והטכנולוגיים, בדיקת זהות המשתמש סופי המוצחר, צרכי מדינת היעד והאינטרסים הקשורים אליה.

13. הוועדה המיעצת מעבירה המלצהה לראש אגף הפיקוח, אשר מוסמך לפי החוק לקבל החלטה אם להענות בבקשתו או לסרב לה, או להיענות ולתת רישיון בתנאים. תנאים אלה עשויים לכלול הצבת מגבלות טכנולוגיות על השימוש במוצר, התנinitת הייצוא בהצגת אישור משתמש סופי, הגבלת הפעולות במדינות מסוימות, קביעה כי הייצוא בפועל ייעשה או לא ייעשה בשטח מדינה מסוימת וצדומה.

עת"מ 19-03-3898
קבוע לדין מוקדם ליום 19.6.23.
לפני כבוד השופט ארז יקואל

**בבית המשפט המחויז בתל אביב – יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים**

1. זהירה חדוד ו-42 אח'
ע"י ב"כ עו"ד איתי מק
מרח' יפו 97, מרכז כלל, מושד 745, ירושלים
טל': 02-5877766 ; פקס': 02-5877744

העותרים:

- נגזר -

1. ראש אגף הpikeholder על יצוא ביטחוני, גב' רחל חן
2. שר הביטחון
3. משרד הביטחון
4. משרד החוץ
ע"י ב"כ מפרקיות מהזו תל אביב (אזוריה)
בית קדרון, רח' מנחים בגין 154 תל-אביב, ת.ד. 33051
טל': 0736-3736222 ; פקס': 073-3736490/1

המשיבים:

1110

202

נשלח ע"י שליח/זרא
תגימת קשוויה

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.3.19, מתכבדים המשיבים (להלן: "המשיבים" או "המדינה") ליתן תגובה מקדמית לעתירה שבכותרת.

1. במסגרת העתירה שבכותרת מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 1 "להפעיל את סמכותה הקבועה בחוק הpikeholder על יצוא ביטחוני, תשס"ז-2007, ולהורות על ביטול או התילת רישיונות הייצוא הביטחוני שנתן אגף הpikeholder על יצוא ביטחוני (אפ"י) לאוקראינה, המשמש ניאו-נאצים ואנטישמים ו/או עלול לשמש ניאו-נאצים ואנטישמים".
2. המשיבים יטנו, כי דין העתירה להידוחות על הסוף, בשים לב להלכה הפסוקה לפיה בית המשפט הנכבד לא יתערב בחקלות הנוגעות במישרין לאופן ניהול ענייני החוץ והביטחון של המדינה. לעומת זאת, החלטות הנוגעות למדייניות הייצוא הביטחוני, הינן החלטות המציאות, באופן מובהק, בליבת סמכוותה של הרשות המבצעת, המתיקלות על בסיס שיקולים של ביטחון לאומי, יחסיו חזק והתחייבויות בין-לאומיות, ותוך שמירה על האינטרסים החשובים למדינה.
3. לחילופין, יטנו המשיבים, כי דין העתירה להידוחות אף לגופה, בהיעדר כל עילה להתרבעות של בית המשפט הנכבד בהליכי הpikeholder על הייצוא הביטחוני, כפי שייפורטו.
4. בראשית הדברים יובהר, כי אגף הpikeholder על הייצוא הביטחוני אינו חשוב פרטימ על אודות רישיונות שיווק וייצוא ביטחוני, וזאת מטעמים ביטחוניים, מדיניים ואסטרטגיים ברורים של מדינת ישראל. בשים לב לכך, לא יוכל המשיבים להתייחס במסגרת תגובה גלויה זו לטענות הפרטניות המועלות על ידי העותרים בעתירותם. המשיבים יוכל להציג בפני בית המשפט הנכבד, ככל שהוא נמצא זאת לנכון, את כל המידע הרלוונטי, בדلتיהם

סגורות ובמעמד צד אחד, זאת בין היתר, בהתאם להוראות תקנות 12 ו-13 לתקנות בית המשפט לעניינים מינהליים, התשס"א-2000 (להלן: "התקנות"). מען הסר ספק, אין באמור בתגובה זו – או במה שלא נאמר בה – כדי להצביע על הסכמה כלשהי מצד המשיבים לאיזו מן הטענות המועלות בעטירה.

.5. עמדה זו אף מצאה את מקומה בمعנה ר' אגד הפיקוח על הייצוא הביטחוני מיום 26.6.18, אשר צורף כנספח 3(ב) לעטירה.

.6. עוד יצוין, כי בית המשפט העליון הנכבד שבתו כבג"ץ נדרש ודין לאחרונה במספר הליכים בהם תקף בא כוח העותרים, עצמו או כמייצג את מדיניות המשיבים בעניין הייצוא הביטחוני (בג"ץ 2041/15 עוז' איתי מק נ' ראש אגד הפיקוח על ייצוא בטחוני ואח'; בג"ץ 648/17 נימן ואח' נ' שר הביטחון ואח'; בג"ץ 5662/17 ח'ב תמר זנדרג נ' שר הביטחון ואח'). בכלל העתירות הללו לא נמצאה עילה להעתרבותו של בית המשפט הנכבד (בג"ץ 2041/15 – פסק דין מיום 28.4.15; בג"ץ 3893/16 פסק דין מיום 21.9.16; בג"ץ 68/17 – פסק דין מיום 27.9.17; בג"ץ 5662/17 – פסק דין מיום 20.3.18); למען הסדר הטוב, יוער כי פסקי דין אלה חוסמים תחת איסור פרסום.

.7. כפי שצוין בעטירה (סעיף 74) העטירה דנו הוגשה לראשונה בבית משפט העליון שבתו כבג"ץ ואולם לביקשת העותרים העטירה נמחקה. פסק הדין ניתן עוד בטרם הוגשה תגובת המדינה, ואין בו כל התייחסות לגופם של דברים (בג"ץ 5136/18 זורה חדד ו-41 אח' נ' שר הביטחון, ניתן ביום 24.2.19); בעקבות זאת, הוגשה העטירה שכוכרטת בבית המשפט הנכבד.

.8. יובהר כבר כתע, כי תהליך הפיקוח והטיפול בבקשת לרישון שיוק או ייצוא ביטחוני כולל מעקבים עתיים ביחס למתרחש במדינות העולם, ובמסגרת זו ננקטים כלל הצעדים המתבקשים בנושא, לרבות, במידת הצורך, ביטול או התילית רישון הייצוא הביטחוני, כפי שיפורט.

הمسגרת הנורמטטיבית

הפיקוח על הייצוא הביטחוני

.9. הפיקוח על יצוא ביטחוני ממדינת ישראל בעבר במסגרת צו הפיקוח על מצריכים ושירותים (יצוא ציוד ביטחוני וידע ביטחוני), התשנ"ב-1991 וצווי פיקוח נוספים. החל משנת 2007 מוסדר הנושא בחוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, התשס"ז – 2007 (להלן: "החוק" או "חוק הפיקוח"). סעיף 1 לחוק קובע:

"מטרתו של חוק זה היא להסדיר את הפיקוח של המדינה על יצוא של ציוד ביטחוני, על העברת ידע ביטחוני ועל מתן שירות ביטחוני, וזאת מטעמים של ביטחון לאומי, יחסיו החוץ של המדינה והתחייבויותיה הבין-לאומיות ולשם שמירה על אינטרסים חיוניים אחרים של המדינה".

14. ההחלטה נמשך אף לאחר מתן הרישיון. ראש אגף ההחלטה מוסמך לבטל רישיון או להתלוito, מטעמים שעוניים, בין היתר, ביטחון המדינה, יחסיו החוץ שלה והתחייביותה הבין-לאומיות, וכן משיקולים הנוגעים לבקשת הרישיון, לסוג הציוד, הידע או השירות לגבייהם מתקבש הרישיון, השימוש הסופי בהם או זהות המשמש השימוש הסופי בהם (ראו סעיפים 9-7 לחוק).

15. בהקשר זה יודגש, כי מדיניות הייצוא הביטחוני ממדינת ישראל לכל מדינה אחרת, נתונה לבבינה מתמדת והערכתה מצב עיתיות המתבצעות על ידי הדרגים הבכירים במשרד הביטחון ובמשרד החוץ, בתיאום עם גורמים רלוונטיים נוספים. הללו פועלים בתיאום, מקפידים לעתם לתמונה המציב העדכנית במדינה - לרבות מצב זכויות האדם בה - ולמשמעותו, ועוקבים כל העת אחר התפתחויות במדינות העולם, שמא יצריכו ההתקפות והאיורים הפנימיים המתחרשים במדינה את שינוי מדיניותם. ככל שישנה המדינה פולנית התקפות אשר יש בה כדי להשлик על הייצוא הביטחוני אליה, מתקיימת דיוון בעניין, אשר בעקבותיו מתקבלות החלטות בעניין הייצוא הביטחוני לאוთה מדינה, ובכללו האפשרות להטלות, להגביל או לבטל רישיונות שיוק או ייצוא שניתנו קודם לכן ולקבוע מדיניות באשר למתן רישיונות אלה בעתיד.

עמדת המדינה

16. עמדת המדינה היא כי דין העטירה להיזוחות על הסף ולחילופין לגופה, הכל כמפורט להלן.

דין העטירה להיזוחות על הסף משועסקת בעניינים מדיניים מובהקים

17. הלה פסוקה היא כי בית המשפט הנכבד לא יתערב, מטעמים מוסדיים מובהקים, בהחלטות הדרג המרכזי בעניינים הקשורים בטבורם לניהול ענייני החוץ והביטחון של המדינה. היקף שיקול הדעת המסור בידיה של הרשות המבצעת בובאה להפעיל את סמכותה בעניינים הנוגעים לקביעות מדיניות ענייני הביטחון ויחסיו החוץ של המדינה, הוא רחב יותר. בהקשר זה הלה מושרשת היא, כי ככל ששיעור הדעת העומד לרשות המינהלית רחב יותר, כך מצטמצם היקף התערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטותיה (ראו, למשל, בג"ץ 5261/04 פוקס נ' ראש ממשלה ישראל, פ"ד נט(2) 446 (2004); בג"ץ 9223/10 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה (ניתן ביום 19.11.1, פורסם ב公报).

18. כעולה מסעיף 1 לחוק ההחלטה, העטירה, שמתמקדת בזוהותה של מדינה מסוימת כיעד של מדיניות שיוק ויצוא ביטחוני, עוסקת איפוא **בנסיבות המצוייה בלבית הפעלת סמכיותה של הרשות המבצעת – המוסמכת, ונסובה סביב שיקולים של ביטחון לאומי, יחסיו החוץ של המדינה והתחייביותה הבין-לאומיות, ושמירה על אינטרסים חיווניים של מדינת ישראל**. אגף ההחלטה על הייצוא הביטחוני במשרד הביטחון, פועל בתיאום מלא עם משרד

כפי ש谟וגדר בסעיף 2 לחוק, ייצוא ביטחוני כולל ייצוא של ציוד ביטחוני, העברת ידע ביטחוני ומתן שירותים ביטחוני. הפיקוח מבוצע במנגנון של רישיונות (סעיף 13 לחוק), הניתנים על-ידי ראש אגף הפיקוח על ייצוא ביטחוני במשרד הביטחון (להלן: "אגף הפיקוח") (וראו הגדרת הרשות המוסמכת בסעיף 2 לחוק, וכן סעיף 23 לחוק).

10. בהתאם לחוק, קבלת רישיון לשיווק או ייצוא ביטחוני מותנית תחילת ברישום הייצואן במרשם הייצוא הביטחוני שמנוהל באגף הפיקוח (סעיף 3 לחוק). לעניין זה אף הותקנו תקנות הפיקוח על ייצוא ביטחוני (רישום במרשם הייצוא הביטחוני), התשס"ח-2008. כמו כן, נדרש רישיון נפרד לביצוע פעולות שיווק ומשא ומתן לרבות פעולות תיווך לקרأت עסקת ייצוא ביטחוני, הוא רישיון שיווק ביטחוני (סעיף 14 לחוק), למעט מדיניות מסוימות ומוצרים מסוימים לגבייהם קיימים פטור מרישיון זה. ככל שיצלח המשא ומתן ותייחסם עסקה, יהיה על הייצואן לבקש רישיון ייצוא ביטחוני לצורך ביצוע הייצוא בפועל (סעיף 15 לחוק). מנגנון דו שלבי הוא תריג בנוף מנגנוני הסדרת הייצוא בעולם, ויסודו ברגישות הייצוא הביטחוני בישראל והאינטרסים הביטחוניים והמדיניים הנוגעים אליו.

יתרה לכך, לכל ציוד, ידע או שירות אשר מבקש הייצואן לี่יצא, עליו להגיש בקשה פרטנית, לפעולות שיווק (בעבור פעולות מסוימות או מוצרים מסוימים) או ייצוא ספציפית ללקוח סופי מוגדר באותה מדינה. על רקע זה, נדונות בשנה כמה עשרות לפחות בקשרות לרישיונות שיווק וייצוא.

11. תחילת נבחנת בבקשת השיווק על-ידי הוועדה המיעצת הרלוונטית לייצוא הקונקרטי המבוקש, מבין הוועדות המיעצות הפועלות בהתאם לסעיף 24 לחוק. בוועדות אלו משתתפים הגורמים הרלוונטיים משרד הביטחון ובצה"ל, העוסקים בהיבטים הביטחוניים-מדיניים, כמו גם היבטים טכנולוגיים ואחרים. בכל ועדה משתתף גם נציג משרד החוץ, והחלטות בדבר מתן רישיונות מתתקבלות בתיאום עם משרד החוץ. בוועדות מסוימות משתתפים לפי העניין אף נציגים של גופי ביטחון נוספים, ובכלל זה שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר, המועצה לביטחון לאומי וגופי ביטחון אחרים.

12. למוטר לצין, כי כל בקשה נבדקת לעומקה לkrarat הדיוון בוועדה ובמסגרת הדיוון, לרבות היבטיה הביטחוניים, המדיניים והטכנולוגיים, בדיקת זהות המשתמש סופי המוצחר, צרכי מדינת היעד והאינטרסים הקשורים אליה.

13. הוועדה המיעצת מעבירה המלצהה לראש אגף הפיקוח, אשר מוסמך לפי החוק לקבל החלטה אם להענות בבקשתו או לסרב לה, או להיענות ולתת רישיון בתנאים. תנאים אלה עשויים לכלול הצבת מגבלות טכנולוגיות על השימוש במוצר, התנinitת הייצוא בהצגת אישור משתמש סופי, הגבלת הפעולות במדינות מסוימות, קביעה כי הייצוא בפועל ייעשה או לא ייעשה בשטח מדינה מסוימת וצדומה.

14. ההחלטה נמשך אף לאחר מתן הרישיון. ראש אגף ההחלטה מוסמך לבטל רישיון או להתלוito, מטעמים שעוניים, בין היתר, ביטחון המדינה, יחסיו החוץ שלה והתחייביותה הבין-לאומיות, וכן משיקולים הנוגעים לבקשת הרישיון, לסוג הציוד, הידע או השירות לגבייהם מתקבש הרישיון, השימוש הסופי בהם או זהות המשמש השימוש הסופי בהם (ראו סעיפים 9-7 לחוק).

15. בהקשר זה יודגש, כי מדיניות הייצוא הביטחוני ממדינת ישראל לכל מדינה אחרת, נתונה לבבינה מתמדת והערכתה מצב עיתיות המתבצעות על ידי הדרגים הבכירים במשרד הביטחון ובמשרד החוץ, בתיאום עם גורמים רלוונטיים נוספים. הללו פועלים בתיאום, מקפידים לעתם לתמונה המציב העדכנית במדינה - לרבות מצב זכויות האדם בה - ולמשמעותו, ועוקבים כל העת אחר התפתחויות במדינות העולם, שמא יצריכו ההתקפות והאיורים הפנימיים המתחרשים במדינה את שינוי מדיניותם. ככל שישנה המדינה פולנית התקפות אשר יש בה כדי להשлик על הייצוא הביטחוני אליה, מתקיימת דיוון בעניין, אשר בעקבותיו מתקבלות החלטות בעניין הייצוא הביטחוני לאוთה מדינה, ובכללו האפשרות להטלות, להגביל או לבטל רישיונות שיוק או ייצוא שניתנו קודם לכן ולקבוע מדיניות באשר למתן רישיונות אלה בעתיד.

עמדת המדינה

16. עמדת המדינה היא כי דין העטירה להיזחות על הסף ולחילופין לגופה, הכל כמפורט להלן.

דין העטירה להיזחות על הסף משועסקת בעניינים מדיניים מובהקים

17. הלה פסוקה היא כי בית המשפט הנכבד לא יתערב, מטעמים מוסדיים מובהקים, בהחלטות הדרג המרכזי בעניינים הקשורים בטבורם לניהול ענייני החוץ והביטחון של המדינה. היקף שיקול הדעת המסור בידיה של הרשות המבצעת בובאה להפעיל את סמכותה בעניינים הנוגעים לקביעות מדיניות ענייני הביטחון ויחסיו החוץ של המדינה, הוא רחב יותר. בהקשר זה הלה מושרשת היא, כי ככל ששיעור הדעת העומד לרשות המינהלית רחב יותר, כך מצטמצם היקף התערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטותיה (ראו, למשל, בג"ץ 5261/04 פוקס נ' ראש ממשלה ישראל, פ"ד נט(2) 446 (2004); בג"ץ 9223/10 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה (ניתן ביום 19.11.1, פורסם ב公报).

18. כעולה מסעיף 1 לחוק ההחלטה, העטירה, שמתמקדת בזוהותה של מדינה מסוימת כיעד של מדיניות שיוק ויצוא ביטחוני, עוסקת איפוא **בנסיבות המצוייה בלבית הפעלת סמכיותה של הרשות המבצעת – המוסמכת, ונסובה סביב שיקולים של ביטחון לאומי, יחסיו החוץ של המדינה והתחייביותה הבין-לאומיות, ושמירה על אינטרסים חיווניים של מדינת ישראל**. אגף ההחלטה על הייצוא הביטחוני במשרד הביטחון, פועל בתיאום מלא עם משרד

החוץ וככל גופי הביטחון, והחלטותיהם מיסודות על שיקולי הביטחון ויחסיו החוץ של המדינה, בהתאם למידיניות הממשלה.

על פי ההלכה הפסוקה בית המשפט הנכבד לא יתעורר, מטעמים מוסדיים מובהקים, בהחלטות הדרוג המדייני הנוגעות לניהול ענייני הביטחון ויחסיו החוץ של המדינה. ראו למשל בסעיפים 4 ו-5 לפסק דין של כבוי השופט י' זמיר בבג"ץ 8666/99 **תנוועת נאמני הר' – הבית נ' הייעץ המשפט למשלה** (ניתן ביום 11.1.00, פורסם בנבו), בעניין העבודות בהר הבית, בגדרו נקבעה אי שפיטה מוסדית בעניינים מדיניים מובהקים:

"אכן, כל הכרעה בשאלת זאת כרוכה בשיקולים מדיניים, והיא חייבת להעריך את התוצאות הצפויות של כל החלטה, ואת הסיכונים הכרוכים בה, לא רק לאור עקרונות משפטיים, אלא גם לאור ערכיים וrinterests חוץ-משפטיים, שיש בהם כדי להשפיע על שלום הציבור ועל טובת הכלל. בדרך כלל, בית-המשפט אינו ערcaffה מתאימה או ראוי לעשות מאזן של שיקולים כאלה ולשאת לאחריות לתוצאות ההחלטה. זהו תפקיד מובהק של הדרוג המדייני, בראש ובראשונה של הממשלה. חלוקת ההפיקדים בין הרשותות השונות במדינה, והערכה נכונה של הסמכות והאחריות של כל רשות, מחיבות שבדרך כלל בית-המשפט יניח לדרג המדייני למלא את תפקידו, במקרה מעין זה, ללא התערבות של בית-המשפט..."

יש סוגים של מקרים שבהם בית-המשפט, אף שיש לו סמכות, מונע עצמו מביקורת שיפוטית. אלה הם, בראש ובראשונה, מקרים שיש להם אופי מדיני מובהק. אכן, גם במקרים כאלה יכול בית-המשפט, מבחינה נורמטיבית, לפ██וק אם החלטה מדינית מותרת על-פי הדין (ולכן היא חוקית) או אסורה על-פי הדין (ולכן היא בלתי חוקית), אך מבחינה מסוימת, במקרים כאלה קיים מוסד אחר המתאים יותר מבית-המשפט, על-פי עקרונות המשפט הדמוקרטי ועל-פי מהות המוסד, לקבל הכרעה. אלה הם, בלשון מקובלת, מקרים של *איד-שפיטות* מוסדיות. ראו בג"ץ 910/86 רסלר נ' שר הביטחון [8]. לכן, במקרים כאלה מעדייף בית-המשפט, בדרך כלל, לשׂוֹך את ידו מן המקרה ולהניח למשלה או לגוף מסוים אחר, לפי העניין, לקבל הכרעה על יסוד שיקולים של מדיניות. כך הוא המצב בדמוקרטיות אחרות: **בארצות-הברית, באנגליה, בצרפת ובמדינות נוספות. וכך הוא, מאז ומתמיד, גם המצב בישראל.**

...

במילוי תפקידו, בית-המשפט מבחין בין ענייני מדיניות לבין עניינים מדיניים. מדיניות בעניינים מינהליים (למשל, מדיניות של שר מסויים לגבי מתן רישיונות מכוח חוק מסוים) מצוייה בתחום הביקורת השיפוטית, אך מדיניות בעניינים מדיניים (כגון, מדיניות בעניין הקשור ליחסים עם גורם מדיני מחוץ לישראל) מצוייה בדרך כלל מחוץ לתחום הביקורת השיפוטית."

כן ראו בג"ץ 3687/00 אשכנו ז' ראש הממשלה – מר אהוד ברק (פורסם בנבו, ניתן ביום : (25.5.00

"העתוריהם פנו לבית משפט זה בעתירה כי יינתן צו על תנאי שבו נורה למשביס להסביר מדוע לא יציר שחייבות מועצת הבטחון של האו"ם מס' 242 ו-338, אין מחייבות מדינית ישראל, וכן שישבירו מדוע לא יפנו אל מועצת הבטחון של האו"ם בכדי שזו תאכוף את הוראות מגילת האו"ם על סוריה, היota שזו מפרה את האיסור להשתמש בכך בעקבות, ולבסוף שישבירו מדוע לא יפסיקו לנחל משא ומתן עם סוריה לצורך הסכם לעשיית שלום, היota שהסכם זה הינו מיותר ובלתי חוקי.

העתירה המפורטת מעלה שאלות רבות אשר כולן נוגעות לעניינים מדיניים מובהקים. אמרונו כבר לא פעם בעבר, כי עניינים מסווג זה, נוטנים לטסוכותה של הממשלה. מדיניותה של הממשלה ברגע אלה, תעמוד לביקורת הכנסת אלא נפל בהם פגמים משפטיים שיש בו כדי להצדיק התערבות של בית משפט זה. וכך נאמר לאחרונה, לדוגמה, בג"ץ 6579/99 מ.מ. מטה מותקפי הטרוור ("עיר") נ' ממשלה ישראל ואח', תק-על (99(3) 1172:

החלטת הממשלה לשחרר את האסירים היא החלטה במישור המדיני, שנתקבלה על יסוד שיקולים מדיניים, כסמכותה של הממשלה, וכיודע אין בית-משפט זה אמר להთערב, ואין הוא נהוג להתערב, בשיקולים אלה. ההחלטה כזאת עניין היא לממשלה, והביקורת עליה מקומה בכנסת או בדעת הקהל, ולא בבית- המשפט. על יסוד ההחלטה הממשלה נערכו ההליכים שהובילו בסופו של דבר להחלטה של הוועדה לשחרור האסירים. בא-כוח העותרת לא הציע על כל פגמים משפטיים בהליכים אלה, ... ולפיכך אין לבית- המשפט עילה להתערב ולבטל את ההליכים שהתנהלו וההחליטו שנתקבלו".

כמו שם, כך אף כאן, העתירה, אינה מוגלה עילה שתצדיק העברות ההכרעה בעניינים הנדונים בעתירה מן המישור המדיני, כפוף לביקורת הכנסת ולביקורת הציבור, אל המישור המשפטי. אשר על כן, העתירה נדחתה".

וכן ראו לאחרונה ממש, בג"ץ 8542/18 אקרמן ואח' נ' ממשלה ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.12.90), שם נפסק :

"4. באשר להיבט המשפטי של העתירה, סבורני כי علينا לדוחות על הסף. מדיניות הלחימה בטרור והסכמי "תן וקח" שממשלתנו נאלצת, לעיתים, לעשות עם אויבינו הם עניינים מבצעיים ופוליטיים מובהקים. בטענות המשיבה, עניינים אלו מצויים בלייטת שיקול הדעת המדיני והמבצעי של ממשלה ישראל, ובו אין אנו מתערבים. רוא סעיפים 32, 35 ו-40 לחוק יסוד: G.P.S. Agro Exports 4746/92 פ"ד מה(5) (1993) 257-256, 243 L.T.D נ' שר החקלאות, פ"ד מוח(4) (1992) 626-625 וbg"ץ 2926/90 בן חיים נ' שר החקלאות, פ"ד מוח(4) (1992) 626-625."

.20 אף העתירה דנה עוסקת בסוגיה המצויה בלבית סמכותה של הרשות המוסמכת, הטומנת בחובה שיקולי בטיחון לאומי ויחסי החוץ. בנסיבות אלו, המסגרת הראوية להכרעה בשאלת הייצוא הביטחוני ממדינת ישראל נתונה להחלטות הרשות המוסמכת בהתאם לנורמות שנקבעו בחוק הפיקוח. אשר על כן, בהתאם לפיקוחו העקבי של בית המשפט העליון הנכבד, שבתו כבג"ץ, ונוכח אופייה המדיני-ביטחוני של הסוגיה דנא, ככל יימנע בית המשפט הנכבד מהתערב בסוגיה כגון דא. ذי בכך כדי להביא לדחיתת העתירה על הסף.

לחופין, דין העתירה להידחות לגופה, בהיעדר עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בחייבי הפיקוח על הייצוא הביטחוני

.21 כפי שפורט לעיל, משרד הביטחון בתיאום משרד החוץ וגופים רלוונטיים נוספים עוקבים בכל העת אחר התפתחויות בכלל מדינות העולם. ככל שבמדינה פלונית ישנה התפתחות אשר יש בה כדי להשлик על הייצוא הביטחוני אליה, מתקיים דין בעניין זה, בדרגים בכירים, אשר בעקבותיו מתקבלות החלטות באשר להמשך הייצוא הביטחוני לאותה מדינה, לרבות האפשרות להטלות, להשעות או לבטל את רישיונות השיווק או הייצוא. כל האמור לעיל, רלוונטי גם לעניינו, וזאת מבלתי להביע כל עמדה באשר לאמתות טענות העותרים.

.22 לאור האמור, יטנו המשיבים כי יש לדחות את העתירה גם לגופם של דברים, בהיעדר עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בהילכי הפיקוח על הייצוא הביטחוני האמורים. بذلك, וכל שבית המשפט יורה כן, ניתן יהיה להציג בפניו את מלאה המידע הרלוונטי, בדლים סגורות ובמעמד צד אחד. **למען הسر ספק, נשוב ונdagיש – אין באמור בתגובה זו – או במה שלא נאמר בה – כדי להציג על הסכמתו כלשיי מצד המשיבים לאיזו מהטענות המועלות בעתירה.**

סיכום

.23 דין העתירה להידחות על הסף מכל הטעמים שפורטו לעיל; מתן הסעד המבוקש בעתירה יהווה התערבות בנושאים מדיניים – ביטחוניים, שאין זה ממנהגו של בית המשפט הנכבד להתערב בהם. אף לגופם של דברים, יש לדחות את העתירה בהיעדר כל עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בהילכי הפיקוח על הייצוא הביטחוני כפי שפורטו.

.24 לתמיכה בעובדות המפורטות בתגובה זו מצורף תצהירה של גבי רחלין, ראש אגף הפיקוח על הייצוא הביטחוני במשרד הביטחון.

שריה בלעדי
פרקליות מחוז תל אביב (אזור ח)

מצהיר

אני ר' [REDACTED] ר' [REDACTED] חן, סס' זהות [REDACTED], לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויו לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה לאמר:

1. או' צשנושל בראשת אגף הפיקוח על הייצוא הביטחוני במשרד הביטחון.
2. תצהיר זו נition לתמיכת בכתב התגובה מטעם המשייבים בעת"נו (министרים ת"א) 19-03-3898 זומרה חדוד ואח' נ' וראשת אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני ואח'.
3. דאמו' בטיעונים 4, 8, 10-15, 18 ו-21 שבכתב התגובה הוא נכון לפני מיטב ידיעתי ונכונותיו המקור לידיعتי ולאמונתי הוא מתווך תפקידי.
4. או' צווארה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה ולמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהيري זה נכון.

חתימת המצהיר

אישור

אני מודהים טהה, [R' Chen] עורך דין, מאשר בויה כי ביום 19.6.19 הופיעה בפניי ר' [REDACTED] הבוכרת לי אישית על פי תעודה זהות מס' [REDACTED] ולאחר שזהרתי כי עלייה לוטר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי תהיה צפויו לעונשים הקבועים בחרן אם לא מעשה כן, אישרה נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה בפניי.

חתימת + חותמת מקבל התצהיר

עת"מ 19-03-3898
קבוע לדיוון מוקדם ליום 19.6.23.
לפני כבוד השופט ארז יקואל

בבית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העוטרים:

1. זורה חדד ו-42 אח' ע"י ב"כ עוז איתי מק

מרח' יפו 97, מרכז כלל, משרד 745, ירושלים

טל': 5877766 – 02 ; פקס': 5877744 – 02

- נגזר -

04-06-2019

המשיבים:

1. ראש אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני, גב' רחל חן

2. שר הביטחון

3. משרד הביטחון

4. משרד החוץ

ע"י ב"כ מפרקיות מחוז תל אביב (אזוריה)

בית קדרון, רח' מנחים בגין 154 תל-אביב, ת.ד. 33051

טל': 0736-3736222 פקס': 0736-3736490/1

בקשה מטעם המשיבים לקיום הדיון בעתירה בדلتאים סגורות

1. במסגרת העתירה שבכותרת מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 1 "להפעיל את סמכותה הקבועה בחוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, תשס"ז-2007, ולהורות על ביטול או התילת רישיונות הייצוא הביטחוני שנtan אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני (אפ"י) לאוקראינה, המשמש ניאו-נאצים ואנטישמים ו/או עשוי לשמש ניאו-נאצים ואנטישמים".
2. תגوبת המשיבים לעתירה מוגשת بد בבד עם בקשה זו, ודיון מוקדם בעתירה קבוע ליום 23.6.19.
3. המשיבים יבקשו מבית המשפט הנכבד, מטעמים של שמירה על ביטחון המדינה ולשם מניעת פגעה ביחסיו החוץ שלה, להורות כי הדיון בעתירה יתקיים כולם בדلتאים סגורות, וכי אישור פרסום הנגזר מכך יהול על תוכן הדיון, ועל כל החלטה או פסק דין שיינטנו מעתה ואילך, וזאת בהתאם לսמכותו של בית המשפט הנכבד לפי סעיפים 68(ב)(1) ו-(2) ו-70(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט").
4. בשנים האחרונות נדונו בפני בית המשפט העליון הנכבד בשבתו כבג"ץ מספר עתירות שעניין במדיניות הייצוא הביטחוני של ישראל, ואף במסגרת ניתנו צווי אישור פרסום

שונים, וראו : בג"ץ 15/2041, בג"ץ 16/3893, בג"ץ 17/648 וBg"ץ 17/5662. ככל שידייש,

המדינה תרחיב בעניין זה במעמד הדיון.

עוד יזכיר, כי בעתירה עדכנית ביותר שנזונה לאחרונה בbg"ץ (bg"ץ 18/2562), הגישה המדינה בקשה זהה לבקשת זו המוגשת כתעט, מבחינות המבוקש בה ; קרי, גם שם התבקש בית המשפט להורות כי הדיון בעתירה יתקיים כולם בדلتאים סגורות, וכי איסור הפרסום הנוצר לכך יחול על תוכן הדיון, ועל כל החלטה או פסק דין שיינתחו מעתה ואילך, וזאת בהתאם לסמכותו של בית המשפט הנכבד לפי סעיפים 68(ב)(1) ו-(2) ו-70(א) לחוק בתיהם המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתיהם המשפט").

בית המשפט העליון באותו עניין, בתום דיון בבקשתה, נענה לבקשתה במלואה, והורה על סגירת דلتאים לצורך טיעוני שני הצדדים, ואיסור פרסום פרוטוקול. בהמשך הורה בג"ץ אף על איסור פרסום פסק הדיון.

פרוטוקול הדיון באותה בקשה, ובמסגרתו ניתנה החלטה על סגירת דلتאים, מצורף ומוסמן מש/1 (הושחר חלק הפרוטוקול המ מצוי תחת איסור פרסום, קרי חלק הדיון שלא עסק בבקשתה לסגירת דلتאים, אלא בעתירה לגופה).

למעשה, בבקשתה זו שבכותרת – מתבקש בית המשפט הנכבד לפseau בבדיקה באותו נתיב שבו הlek בg"ץ בעניין סגירת הדلتאים ואיסור הפרסום, במסגרת בg"ץ 18/2562 הניל – לא יותר ולא פחות ; כאמור, זו הייתה העתירה الأخيرة לעת שבה נדונה לגופה עתירת יצוא בטחוני בפני בית המשפט העליון בשbetaו כבג"ץ.

שלמאות התמונה בלבד, המש��בים יוסיפו ויפנו להורותן תקנות 12 ו-13 לתקנות בית המשפט לעניינים מינהליים, התשס"א-2000 (להלן: "התקנות"), שעניינים בסמכות בית המשפט הנכבד להורות על קיום דיון בדلتאים סגורות לצורך הצגת מידע או מסמך, כמו גם קבלת הסברים, מקום בו הועלתה טענה בדבר סייג או חיסיון. כך קובעת תקנה 12(א) **لتקנות :**

"ראאה בית המשפט כי מסמך דרוש לשם הכרעה בעניין שלפניו, ושאי הוא להורות לבעל הדין שהמסמך ברשותו להגישו לבית המשפט במועד שיקבע".

תקנה 13(ב) קובעת כדלקמן :

"הועלתה טענה בדבר סייג או חיסיון כאמור לגבי מידע או מסמך, ושאי בית המשפט לקיים את הדיון לפי תקנה 11 או 12 בדلتאים סגורות, וכן ושאי בית המשפט לקבל את המידע או במסמך המבוקש, לעיין בהם, ולקבל הסברים מנציג היוץ המשפט למשלה או מנציג הרשות הנוגעת בדבר, אף בהעדר יתר בעלי דין".

.7 אשר על כן, מתבקש בית המשפט להורות כմבוקש בסעיף 3 לבקשת זו.

.8. מצ"ב תצהירה של מנהלת המחלקה לפיקוח על יצוא בטחוני במשרד החוץ, הגב' תמר רחמיימוב - הוניג. כמו כן, מצ"ב תצהירו של ר' היחידה למדיניות יצוא בטחוני ולבק"ן, באגף הביטחוני מדיני במשרד הבטחון, מר אילן ייוב וכן תצהיר ר' תחום אבטחת מידע במשרד הבטחון הגב' מי.



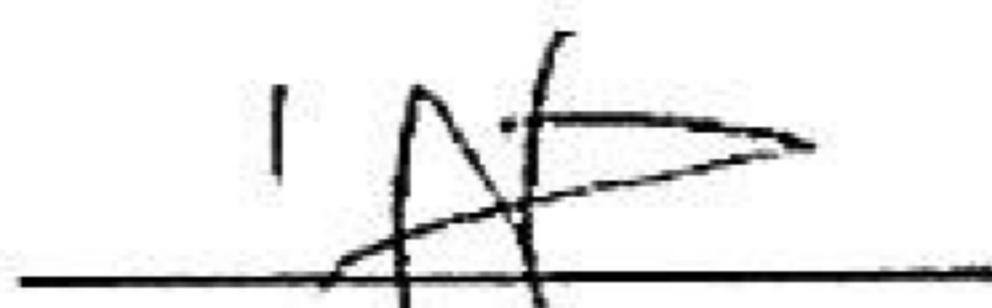
שלמה בלוך, עו"ד

פרקליטות מחוז תל אביב (אזורתי)

תצהיר

אני התחי'ם, תמר רחמיימוב – הוניג, מס' זהות █, לאחר שהזהرتني כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזו:
לאמור:

1. אני משתמשת כמנהלת המחלקה לפיקוח על יצוא בטיחוני במשרד החוץ.
2. תצהيري זה ניתן לתמיכה בבקשתם לקיום הדיוון בעטירה בדლתיים סגורות מטעם המשיבים בעת'ם (מינהליים ת"א) 3898-03-19 זורה חדד ו-42 אח' נ' ראש אגף הפיקוח על יצוא בטיחוני ואח'.
3. האמור בסעיף 3 לבקשתם, בכל הנוגע לצורך בקיום הדיוון בעטירה בדלאתיים סגורות ותחת צו איסור פרסום לשם מניעת פגיעה ביחסי החוץ של ישראל, הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידעתי ולאמוןתי זו הוא מתוך תפקידי.
4. אני מצהירה כי השם דלעיל הואשמי, החתימה דלמטה היא חתימתך, וכי תוכן תצהيري זה אמת.



חתימת המצהירה

אישור

אני החתום מטה, י"ג כ"ג/גנ/ט הופיעה בפני
תמר רחמיימוב-הוניג המוכרת לי אישית על פי תעודה זהות מס' █ ולאחר
שהזהرتיה כי עלייה לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי תהא צפוי לעונשים הקבועים
בחוק אם לא תעשה כן, אישר נכוונות הצהורתה דלעיל וחתמה עליה בפני.

שי געוז פרידמן, עו"ד
מ.ר. 72792

חתימת + חותמת מקבלת הצהיר

תצהיר

אני מ�הן סמל 64/ג 117, מס' זהות ████ לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולם ומי דאחים נרמז וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מוכיח בזה לאensor.

5. בכ"ה ג' תשל"ט כו' רשותה למדינת ישראל יוצאה ביטחוני ולבקי'ו, באגף הביטחוני-מודיני במשרד הדתות.

6. בכ"ה ג' תשל"ט רשותה הפעילה בבקשתה לקיים הדיוון בעתרה בדلتאים סגורות מטעם המשיבים במיל'ן איזוראים תיא) 3898-03-19 זורה חדד ו-42 אח' נ' ראש אגף הפיקוח על ייצוא ביטחוני ואחר'.

7. בכ"ה ג' תשל"ט לבקשתה, בכל הנوع לצורך בקיים הדיוון בעתרה בדلتאים סגורות ותחת איזור פרחים לצמצם מגע פגעה בביטחון המדינה ויחסי החוץ של ישראל, הוא נכון בזאת ידיעתי ואפונטי. הנקור לידעתי ולאמוןתי זו הוא מותוקף תפקידי.

8. בכ"ה ג' תשל"ט רשותה דילעל הוא שמי, החתימה ולמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהيري זה מדויק.

חתימתה הניתנה

אישור

אני מאשרים מושה גאנז גלעדי עורך דין, מאשר בזה כי ביום 3.6.19 הופיע בפניו א. זון זון הנקברת לי אישית על פי תעודה זהות מס' ████ שהזוכרה לי עליה תזכיר את האמת בולה ואת האמת בלבד, וכי תהא צפוי לעונשים קבועים כהן אמר ומי יתארנו אישר נכונות הצהרתה ולעיל וחטאיה עליה לפני.

חתימת + חותמת מקבל התצהיר

תצהיר

אני מודע כי בזאת מבקש פרטני שוכרים במשרד הביטחון) לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האנות
בוגלה (אנו נאשוו בזאת), וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מזהירה בזאת
ללא כויהר

9. נזק נזקfst בראש תחום אבטחת מידע במישרד הביטחון.
10. מצהיר כי נתן להניכה בבקשתו לקיים הדיוון בעתרה בדلتאים סגורות מטעם המש��בים
(פלטי' פיזיהליים וה'יא) 3898-03-19 זורה חדד ו-42 אח' נ' ראש אגף הפיקוח על
揖'זוא ביטחוני ואח'
11. ואזרור כתמי'ן לבקשתה, בכל הנוגע לצורך בקיום הדיוון בעתרה בדلتאים סגורות ותחת
שי. אישור פיסוק לשם פניות פגעה בביטחון המדינה של ישראל, הוא נכון לפי מיטב
ידעויה ואCTIONתו הנקור לדיוקני ולאמוןתי זו הוא מותוקף תפקידי.
12. אם נזהירך כי השם דלעיל הוא שני, החתימה דלמטה היא חתימתך, וכי תוכן תצהירך
זה אמת.

חתימת המזהירה

אישור

אני מאשר נטה. אלוף גולדרץ עורך דין, מאשר בזאת כי ביום 3.6.19 הופיע בפני
א.ב.ר. חזורת לי אישית על פי תעודה זהות מס' _____ ולאחר
זההרתו כי עיתם לזר את האות כולה ואת האות בלבד, וכי תהא צפוי לעונשים הקבועים
בกฎหมาย אף לא פאייה נן אישר נכוונות הצהרה דלעיל וחתמה עליה בפני.

חתימות + חותמות מוקבל התצהיר

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 2562/18

לפני:
כבוד השופט י' עמיית
כבוד השופט ע' ברון
כבוד השופט ג' קרא

העוטרים: מיכל פלאו 76achi

נ ג ד

המשיבים:
1. שר הביטחון
2. ראש אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני
3. משרד הביטחון
4. משרד החוץ

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ט בטבת התשע"ט (27.12.18)

מצריך הרכב:
גאה היבט הררי
אתיא פרטני
קלדנית:

בשם העוטרים: עו"ד איתני מק

בשם המשיבים: עו"ד אבי מילקובסקי

פרוטוקול

עו"ד מילקובסקי: המדינה שvla את איסור הפרisos בתיקים מעין זה, שהמטריה העקרונית זהה, כלכת מדיוון קודם בו התקיים חלקו הראשון של הדיון בדلتים פתוחות, העוטרים נשאו דברים ומהדינה היא התייחסות לגופם של דברים לא יכול להшиб, הפרisosים שיצאו בתקשורות והתקבעו בתודעה הציבורית ובקרב גורמים רלבנטיים, לעומת גורמי משרד החוץ והבטחון, דרך הצגת הדברים היה בסילוף ועיוות, בין אם כוונת תחילת ובין אם לאו, ואת זה נבקש למנוע, הדברים שהוצעו שנאמרו כביבול מהמדינה, דרך ההצגה גרמה נזק.

העובדת התביעה לא רק על ידי אנשי המ鏘, מי שלוקח חלק בדברים האלה זה גם הרפרטנים שאחראים על חופש ביטוי משרד הביטחון, וביקשו משחו מצומצם יותר, האיזון הנכון בעקבות הנזק שנגרם הוא לחשות מכאן ולהلاה כל הדיון, למנוע אפשרות הצגת טענות שהמדינה כבולה ודרך הצגת הדברים לא נכונה, דרך ההצגה הייתה צו שהמדינה שתקה ולא הבהיר, דברים אלו גרמו נזק שאנו מנסים בעת למנוע.

בפני בית משפט ישנים תיקים שלחלוטין במטריות אחרות, תחת איסור פרisos. יש מן העבר שני תיקים כמו מעצר מנהלי או מניעת מפגש עם עורך דין, בהם המדינה אין בעיה שיתקיים חלקו הראשון של הדיון בדلتים פתוחות.

החוץ וככל גופי הביטחון, והחלטותיהם מיסודות על שיקולי הביטחון ויחסיו החוץ של המדינה, בהתאם למידיניות הממשלה.

על פי ההלכה הפסוקה בית המשפט הנכבד לא יתעורר, מטעמים מוסדיים מובהקים, בהחלטות הדרוג המדייני הנוגעות לניהול ענייני הביטחון ויחסיו החוץ של המדינה. ראו למשל בסעיפים 4 ו-5 לפסק דין של כבוי השופט י' זמיר בבג"ץ 8666/99 **תנוועת נאמני הר' – הבית נ' הייעץ המשפט למשלה** (ניתן ביום 11.1.00, פורסם בנבו), בעניין העבודות בהר הבית, בגדרו נקבעה אי שפיטה מוסדית בעניינים מדיניים מובהקים:

"אכן, כל הכרעה בשאלת זאת כרוכה בשיקולים מדיניים, והיא חייבת להעריך את התוצאות הצפויות של כל החלטה, ואת הסיכונים הכרוכים בה, לא רק לאור עקרונות משפטיים, אלא גם לאור ערכיים וrinterests חוץ-משפטיים, שיש בהם כדי להשפיע על שלום הציבור ועל טובת הכלל. בדרך כלל, בית-המשפט אינו ערcaffה מתאימה או ראוי לעשות מאזן של שיקולים כאלה ולשאת לאחריות לתוצאות ההחלטה. זהו תפקיד מובהק של הדרוג המדייני, בראש ובראשונה של הממשלה. חלוקת ההפיקדים בין הרשותות השונות במדינה, והערכה נכונה של הסמכות והאחריות של כל רשות, מחיבות שבדרך כלל בית-המשפט יניח לדרג המדייני למלא את תפקידו, במקרה מעין זה, ללא התערבות של בית-המשפט..."

יש סוגים של מקרים שבהם בית-המשפט, אף שיש לו סמכות, מונע עצמו מביקורת שיפוטית. אלה הם, בראש ובראשונה, מקרים שיש להם אופי מדיני מובהק. אכן, גם במקרים כאלה יכול בית-המשפט, מבחינה נורמטיבית, לפ██וק אם החלטה מדינית מותרת על-פי הדין (ולכן היא חוקית) או אסורה על-פי הדין (ולכן היא בלתי חוקית), אך מבחינה מסוימת, במקרים כאלה קיים מוסד אחר המתאים יותר מבית-המשפט, על-פי עקרונות המשפט הדמוקרטי ועל-פי מהות המוסד, לקבל הכרעה. אלה הם, בלשון מקובלת, מקרים של *איד-שפיטות* מסוימות. ראו בג"ץ 910/86 רסלר נ' שר הביטחון [8]. לכן, במקרים כאלה מעדייף בית-המשפט, בדרך כלל, לשׂוֹך את ידו מן המקרה ולהניח למשלה או לגוף מסוים אחר, לפי העניין, לקבל הכרעה על יסוד שיקולים של מדיניות. כך הוא המצב בדמוקרטיות אחרות: **בארצות-הברית, באנגליה, בצרפת ובמדינות נוספות. וכך הוא, מאז ומתמיד, גם המצב בישראל.**

...

במילוי תפקידו, בית-המשפט מבחין בין ענייני מדיניות לבין עניינים מדיניים. מדיניות בעניינים מינהליים (למשל, מדיניות של שר מסויים לגבי מתן רישיונות מכוח חוק מסוים) מצוייה בתחום הביקורת השיפוטית, אך מדיניות בעניינים מדיניים (כגון, מדיניות בעניין הקשור ליחסים עם גורם מדיני מחוץ לישראל) מצוייה בדרך כלל מחוץ לתחום הביקורת השיפוטית."

כבוד השופט יי' עמיית. אם נניח ייכתב בפרוטוקול באוחיוה קידוש לבנה, ברור שזה בא מפיו,
העובדת שאתה באולם לא אמרה להוות איזה שהיא תגובה, אי תגובתך, תגובתך או כל דבר
שתאמר, לא אומר שזו תגובת המדינה רק בגלל שהוא טוען, ואת זה אפשר להגיד.

עו"ד מילקובסקי: אחרי דיונים ממושכים, הגיעו לפורמט כזה. אשלים את הטיעון ואת עיוץ
לגביה הצעה.

בסדרה המשוימת של העתירות זה המקרה החמישי, בגז 15-2041 הוא הראשון שבית משפט
הוציא צו איסור פרסום שנותר על כנו, והודגש שבית משפט הכיר ברגשות המטריה הייחודית.
זה בגז 16-3893 שם היה איסור פרסום להליך, מה שאנו מבקשים עכשו זה מצומצם
מהמקרים שцитתי. ע"א 17-648, לחרת בקשה אותה בקשה, ובסיומו של דבר צו איסור
הפרסום נותר על כנו, אך בית משפט 17-5662 שהוא האחורי עד לעניינו, שם הגיעו בקשה
בפורמט של היום, ובית משפט התחיל את הדיון בדلتים פתוחות, למרות בקשתנו, אבל שם
היתה סוגיה שהורה למיועט העותרת הספציפי, בסוגיה שלא קשורה אלא לאופי התקיפה
האפשרי. אנו בהליך החמישי, חברי מגיש. אין לנו קצה טענה כלפי חברי בין אם הוא עורך דין
ובין אם טוען ציבורי.

כבוד השופט יי' עמיית: אולי למען יעילות הדיון, גם אם מדובר בשני דברים שונים, אך הסוגיות
והמטריות, אולי לאחד אותן, אולי היו צריכים לעשות את זה גם היום.

עו"ד מק: העתירה הראשונה שהגשתי הייתה ראשונה במדינת ישראל, וזה קשור לאופי שבו
הוצא צו איסור פרסום.

כל המידע בעתירות הוא פומבי, אני לא בקשר עם אף אחד מהמשיבים, אמרו כאן דברים קשים
עלי ועל העותרים, הבעיה של המשיבים הייתה שהగיר התראיין ומשרד החוץ קרא לו לנזיפה
לאחר שאמר שמוכרים נשק, מדובר על נשים שחיללו מסתובבים שם ברחובות, אז אם יש פה
דلتים סגורות? אין לנו ממשuat פרט למשיבים, צריך להשמע את קולם, אין לנו שליטה מה
אומרים בעולם אחרי דיון כאן, لكن אין לדבר זה שום סיבה.

מן הנוח שבסעיף 7 לTAGBOTOT המשיבים, מציין. זה משפט שלא אמרתי מעולם. חברי
והמשיבים יקרו את הפסקי דין ווחילו איסור פרסום ואז יבינו למה לא אמרתי אותו,
והמשיבים אחרא הדיון הולכים ומדליפים מידע מהדיון שהיה בדلتים סגורות, ואז פונים אליו
ושואלים מה קרה, ואני אומר יש איסור פרסום אני לא יכול לדבר, אפילו בתגובה המשיבים
כאן עושים משהו שלא תקין בעיני.

עו"ד מילקובסקי: עותרים ציבוריים, העובדות אין מצוות בדין, וזה מכתיב את השוני בין
עוטר שחלק מהדברים בידיעתו, ואז יכול בשלב מסוים להיות בדلتים סגורות, אך לא במעמד
צד אחד. בחנו כן בדلتים סגורות אך לא במעמדצד אחד, אין מידע כזה שאפשר להגיד לאוזני

1 העותרים, הפרופזה היא זו שבקשו תיתנו לנו מה שאפשר להסביר בגלוי, ומה שאפשר זה מה
 2 שאפשר, מרגע שייסגרו הדלתיים, נבקש שזו יהיה במאעד צד אחד.
 3

4 כבוד השופט יי עmittel: אתם מבקשים דלתיים סגורות שכוללים את העותרים עצמם. לדלתיים
 5 סגורות כולן יוצאים מהאולם, אני לא בטוח שזו לטובה האינטרס של בעלי הדין אם לא יהיו.
 6 בע"א 17-5662 כן מרגע שנסגרו הדלתיים זה היה במאעד צד אחד.
 7

8 כבוד השופט יי עmittel: השאלה מה הוא אותו רגע?
 9

10 עוזי מלקובסקי: אני רוצה שייזקף לזכותנו, העבודה שנකודת האיזון היא יותר ליברלית
 11 לפומביות הדיון, אנו מנסים למזער או למנוע נזק, אי המטריה שהגיע אליו בית משפט, מדינת
 12 ישראל לא המדינה היחידה שנוהגת ככה, אנו באים רק אחורי שראינו את הנזק.
 13 לעניין ייחודיות המטריה הדגשנו את הדברים והם הוכרו בפסקה, ולכן אנו חשים שהנזק
 14 האפשרי כתוצאה מההימצאות לדלתיים סגורות, הדברים שנאמרו יכולים לגרום לאנשי מקצוע
 15 שישמרו שערכותיהם, וסעיף 68 מדבר על עילות שאנו מנסים למנוע.
 16
 17

18 לשאלת בית המשפט:
 19 עוזי מלקובסקי: אין לנו התנגדות שב"כ העותרים יטען לדלתיים סגורות, העותרים ימחקו עד
 20 האחרון בהםם.
 21

22 כבוד השופט יי עmittel: זה מה שהתכוונו.
 23

24 עוזי מלקובסקי: כבודו והמשיבים הבינו נכון, אני לא הבנתי נכון. לאחר התיעצויות, אנו
 25 עומדים על בקשתנו שלא יהיה דיון לדלתיים פתוחות, החשש שלנו מפרסום פרוטוקול הדיון.
 26

27 כבוד השופט יי עmittel: אלה שני דברים שונים. אתם תבקשו איסור פרסום על כל הפרוטוקול.
 28

29 עוזי מלקובסקי: למען הסר ספק, ככל שבקשתנו הנוכחית התקבל, יהיה איסור פרסום על כל
 30 הפרוטוקול. ישארו בעולם נציגי המשיבים, ב"כ הצדדים והעותרים עצמם. ב"כ העותרים יטען
 31 בשם, לאחר מכן נverbüber לדיון במאעד אחד בו יוצגו חומריים מסווגים.
 32

33 כבוד השופט יי עmittel: זו הייתה הכוונה.
 34

35
 36 החלטה
 37

1 בית המשפט מותר לעוטרים להיות נוכחים בחלק הראשון של הדיון בו יישמו טענות בא כוחם.
2 למנע הסר ספק, ומאחר שהטענות יישמו ללא הפרעה מצד ב"כ המשיבים, הרי ברור שהיעדר
3 תגובה או כל תגובה של ב"כ המשיבים אינה אמורה להתפרש כהסכם, הودעה ואין להסיק
4 ממנה דבר.

5 עד כאן באשר לסוגיות הדלתיים הפתוחות. אשר לאיסור הפרסום – בשלב זה אנו מורים על
6 איסור פרסום של הפרוטוקול ובמישך نتيיחס לאיסור הפרסום של פסק הדיון, ככל שתבקש.

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37



1 [REDACTED]
2 [REDACTED]
3 [REDACTED]
4 [REDACTED]
5 [REDACTED]
6 [REDACTED]
7 [REDACTED]
8 [REDACTED]
9 [REDACTED]
10 [REDACTED]
11 [REDACTED]
12 [REDACTED]
13 [REDACTED]
14 [REDACTED]
15 [REDACTED]
16 [REDACTED]
17 [REDACTED]
18 [REDACTED]

כן ראו בג"ץ 3687/00 אשכנו ז' ראש הממשלה – מר אהוד ברק (פורסם בנבו, ניתן ביום : (25.5.00

"העתוריהם פנו לבית משפט זה בעתירה כי יינתן צו על תנאי שבו נורה למשביס להסביר מדוע לא יציר שחייבות מועצת הבטחון של האו"ם מס' 242 ו-338, אין מחייבות מדינית ישראל, וכן שישבירו מדוע לא יפנו אל מועצת הבטחון של האו"ם בכדי שזו תאכוף את הוראות מגילת האו"ם על סוריה, היota שזו מפרה את האיסור להשתמש בכך בעקבות, ולבסוף שישבירו מדוע לא יפסיקו לנחל משא ומתן עם סוריה לצורך הסכם לעשיית שלום, היota שהסכם זה הינו מיותר ובלתי חוקי.

העתירה המפורטת מעלה שאלות רבות אשר כולן נוגעות לעניינים מדיניים מובהקים. אמרונו כבר לא פעם בעבר, כי עניינים מסווג זה, נוטנים לטסוכותה של הממשלה. מדיניותה של הממשלה ברגע אלה, תעמוד לביקורת הכנסת אלא נפל בהם פגם משפטי שיש בו כדי להצדיק התערבות של בית משפט זה. וכך נאמר לאחרונה, לדוגמה, בג"ץ 6579/99 מ.מ. מטה מותקפי הטרוור ("עיר") נ' ממשלה ישראל ואח', תק-על (99(3) 1172:

החלטת הממשלה לשחרר את האסירים היא החלטה במישור המדיני, שנתקבלה על יסוד שיקולים מדיניים, כסמכותה של הממשלה, וכיודע אין בית-משפט זה אמר להთערב, ואין הוא נהוג להתערב, בשיקולים אלה. ההחלטה כזאת עניין היא לממשלה, והביקורת עליה מקומה בכנסת או בדעת הקהל, ולא בבית- המשפט. על יסוד ההחלטה הממשלה נערכו ההליכים שהובילו בסופו של דבר להחלטה של הוועדה לשחרור האסירים. בא-כוח העותרת לא הציע על כל פגם משפטי בהליכים אלה, ... ולפיכך אין לבית- המשפט עילה להתערב ולבטל את ההליכים שהתנהלו וההחליטו שנתקבלו".

כמו שם, כך אף כאן, העתירה, אינה מוגלה עילה שתצדיק העברות ההכרעה בעניינים הנדונים בעתירה מן המישור המדיני, כפוף לביקורת הכנסת ולביקורת הציבור, אל המישור המשפטי. אשר על כן, העתירה נדחתה".

וכן ראו לאחרונה ממש, בג"ץ 8542/18 אקרמן ואח' נ' ממשלה ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.12.90), שם נפסק :

"4. באשר להיבט המשפטי של העתירה, סבורני כי علينا לדחותה על הסף. מדיניות הלחימה בטרור והסכמי "תן וקח" שממשלתנו נאלצת, לעיתים, לעשות עם אויבינו הם עניינים מבצעיים ופוליטיים מובהקים. בטענות המשיבה, עניינים אלו מצויים בלייטת שיקול הדעת המדיני והמבצעי של ממשלה ישראל, ובו אין אנו מתערבים. רוא סעיפים 32, 35 ו-40 לחוק יסוד: G.P.S. Agro Exports 4746/92 פ"ד מה(5) (1993) 257-256, 243 L.T.D נ' שר החקלאות, פ"ד מוח(4) (1992) 626-625 וbg"ץ 2926/90 בן חיים נ' שר החקלאות, פ"ד מוח(4) (1992) 626-625."

.20 אף העתירה דנה עוסקת בסוגיה המצויה בלבית סמכותה של הרשות המוסמכת, הטומנת בחובה שיקולי בטיחון לאומי ויחסי החוץ. בנסיבות אלו, המסגרת הראوية להכרעה בשאלת הייצוא הביטחוני ממדינת ישראל נתונה להחלטות הרשות המוסמכת בהתאם לנורמות שנקבעו בחוק הפיקוח. אשר על כן, בהתאם לפיקוחו העקבי של בית המשפט העליון הנכבד, שבתו כבג"ץ, ונוכח אופייה המדיני-ביטחוני של הסוגיה דנא, ככל יימנע בית המשפט הנכבד מהתערב בסוגיה כגון דא. ذי בכך כדי להביא לדחיתת העתירה על הסף.

לחופין, דין העתירה להידחות לגופה, בהיעדר עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בחייבי הפיקוח על הייצוא הביטחוני

.21 כפי שפורט לעיל, משרד הביטחון בתיאום משרד החוץ וגופים רלוונטיים נוספים עוקבים בכל העת אחר התפתחויות בכלל מדינות העולם. ככל שבמדינה פלונית ישנה התפתחות אשר יש בה כדי להשлик על הייצוא הביטחוני אליה, מתקיים דין בעניין זה, בדרגים בכירים, אשר בעקבותיו מתקבלות החלטות באשר להמשך הייצוא הביטחוני לאותה מדינה, לרבות האפשרות להטלות, להשעות או לבטל את רישיונות השיווק או הייצוא. כל האמור לעיל, רלוונטי גם לעניינו, וזאת מבלתי להביע כל עמדה באשר לאמתות טענות העותרים.

.22 לאור האמור, יטנו המשיבים כי יש לדחות את העתירה גם לגופם של דברים, בהיעדר עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בהילכי הפיקוח על הייצוא הביטחוני האמורים. بذلك, וכל שבית המשפט יורה כן, ניתן יהיה להציג בפניו את מלאה המידע הרלוונטי, בדლים סגורות ובמעמד צד אחד. **למען הسر ספק, נשוב ונdagיש – אין באמור בתגובה זו – או במה שלא נאמר בה – כדי להציג על הסכמתו כלשיי מצד המשיבים לאיזו מהטענות המועלות בעתירה.**

סיכום

.23 דין העתירה להידחות על הסף מכל הטעמים שפורטו לעיל; מתן הסעד המבוקש בעתירה יהווה התערבות בנושאים מדיניים – ביטחוניים, שאין זה ממנהגו של בית המשפט הנכבד להתערב בהם. אף לגופם של דברים, יש לדחות את העתירה בהיעדר כל עילה להתערבות בית המשפט הנכבד בהילכי הפיקוח על הייצוא הביטחוני כפי שפורטו.

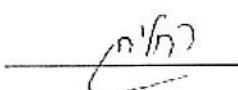
.24 לתמיכה בעובדות המפורטות בתגובה זו מצורף תצהירה של גבי רחלין, ראש אגף הפיקוח על הייצוא הביטחוני במשרד הביטחון.

שריה בלעדי
פרקליות מחוז תל אביב (אזור ח)

מצהיר

אני רון זטן דתני, חתן, נספ' זהות 26267992650, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה לאמר:

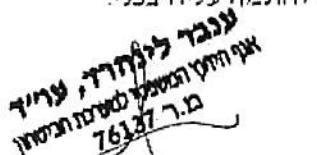
1. אין שימושו בראשת אגף הפלקו על היוצאה הביטחוני במשרד הביטחון.
2. מצהיר כי ניתן לתפיפה בכתב התגובה מטעם המשיבים בעתי'מו (מינוחלים תי"א) 3898-03-19 וזהו חדד ואח' נ' רשות אגף הפלקו על יצוא ביטחוני ואח'.
3. דאנוו בטיעפיהם 4, 8, 10-15, 18 ו-21 שבכתב התגובה הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואכונוני המזכיר ידיעתי ולאכונוני הוא מתקוף תפוקידי.
4. אין סזחורה כי השם דלעיל הואשמי, החותמה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהיר זו אמת.



חותימת המצהירה

אישור

אני מאשרים טעם, אלון מילר עורך דין, מאשר בזה כי ביום 3.6.19 הופיע בפני RON ZETNER והוא הוכיח לי אישית על פי תעודה זהות מס' 26267992650 ולאחר שהזהרתי כי עלייה לזכור את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי תהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה נוכחות הצהרה דלעיל וחתמה עליה בפמי.



חותימת + חותמות מקבל התצהיר

עת"מ 19-03-3898
קבוע לדין מוקדם ליום 19.6.23.
לפני כבוד השופט ארז יקואל

בבית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העוטרים:

1. זורה חדד ו-42 אח' ע"י ב"כ עוז איתי מק

מרח' יפו 97, מרכז כלל, משרד 745, ירושלים

טל': 5877766 – 02 ; פקס': 5877744 – 02

- נגזר -

04-06-2019

המשיבים:

1. ראש אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני, גב' רחל חן

2. שר הביטחון

3. משרד הביטחון

4. משרד החוץ

ע"י ב"כ מפרקיות מחוז תל אביב (אזוריה)

בית קדרון, רח' מנחים בגין 154 תל-אביב, ת.ד. 33051

טל': 0736-3736222 פקס': 0736-3736490/1

בקשה מטעם המשיבים לקיום הדיון בעתירה בדلتאים סגורות

1. במסגרת העתירה שבכותרת מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 1 "להפעיל את סמכותה הקבועה בחוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, תשס"ז-2007, ולהורות על ביטול או התילת רישיונות הייצוא הביטחוני שנtan אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני (אפ"י) לאוקראינה, המשמש ניאו-נאצים ואנטישמים ו/או עשוי לשמש ניאו-נאצים ואנטישמים".
2. תגوبת המשיבים לעתירה מוגשת بد בבד עם בקשה זו, ודיון מוקדם בעתירה קבוע ליום 23.6.19.
3. המשיבים יבקשו מבית המשפט הנכבד, מטעמים של שמירה על ביטחון המדינה ולשם מניעת פגעה ביחסיו החוץ שלה, להורות כי הדיון בעתירה יתקיים כולם בדلتאים סגורות, וכי אישור פרסום הנגזר מכך יהול על תוכן הדיון, ועל כל החלטה או פסק דין שיינטנו מעתה ואילך, וזאת בהתאם לսמכותו של בית המשפט הנכבד לפי סעיפים 68(ב)(1) ו-(2) ו-70(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט").
4. בשנים האחרונות נדונו בפני בית המשפט העליון הנכבד בשבתו כבג"ץ מספר עתירות שעניין במדיניות הייצוא הביטחוני של ישראל, ואף במסגרת ניתנו צווי אישור פרסום

שונים, וראו : בג"ץ 15/2041, בג"ץ 16/3893, בג"ץ 17/648 וBg"ץ 17/5662. ככל שידייש,

המדינה תרחיב בעניין זה במעמד הדיון.

עוד יצוין, כי בעתירה עדכנית ביותר שנזונה לאחרונה בbg"ץ (bg"ץ 18/2562), הגישה המדינה בקשה זהה לבקשת זו המוגשת כתעט, מבחינות המבוקש בה ; קרי, גם שם התבקש בית המשפט להורות כי הדיון בעתירה יתקיים כולם בדلتאים סגורות, וכי איסור הפרסום הנוצר לכך יחול על תוכן הדיון, ועל כל החלטה או פסק דין שיינתחו מעתה ואילך, וזאת בהתאם לסמכותו של בית המשפט הנכבד לפי סעיפים 68(ב)(1) ו-(2) ו-70(א) לחוק בתיהם המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתיהם המשפט").

בית המשפט העליון באותו עניין, בתום דיון בבקשתה, נענה לבקשתה במלואה, והורה על סגירת דلتאים לצורך טיעוני שני הצדדים, ואיסור פרסום פרוטוקול. בהמשך הורה בג"ץ אף על איסור פרסום פסק הדיון.

פרוטוקול הדיון באותה בקשה, ובמסגרתו ניתנה החלטה על סגירת דلتאים, מצורף ומוסמן מש/1 (הושחר חלק הפרוטוקול המ מצוי תחת איסור פרסום, קרי חלק הדיון שלא עסק בבקשתה לסגירת דلتאים, אלא בעתירה לגופה).

למעשה, בבקשתה זו שבכותרת – מתבקש בית המשפט הנכבד לפseau בבדיקה באותו נתיב שבו הlek בg"ץ בעניין סגירת הדلتאים ואיסור הפרסום, במסגרת בg"ץ 18/2562 הניל – לא יותר ולא פחות ; כאמור, זו הייתה העתירה الأخيرة לעת שבה נדונה לגופה עתירת יצוא בטחוני בפני בית המשפט העליון בשbetaו כבג"ץ.

שלמאות התמונה בלבד, המשפטים יוסיפו ויפנו להורותן תקנות 12 ו-13 לתקנות בית המשפט לעניינים מינהליים, התשס"א-2000 (להלן: "התקנות"), שעניינים בסמכות בית המשפט הנכבד להורות על קיום דיון בדلتאים סגורות לצורך הצגת מידע או מסמך, כמו גם קבלת הסברים, מקום בו הועלתה טענה בדבר סייג או חיסיון. כך קובעת תקנה 12(א) **لتקנות :**

"ראאה בית המשפט כי מסמך דרוש לשם הכרעה בעניין שלפניו, רשאי הוא להורות לבעל הדין שהמסמך ברשותו להגישו לבית המשפט במועד שיקבע".

תקנה 13(ב) קובעת כדלקמן :

"הועלתה טענה בדבר סייג או חיסיון כאמור לגבי מידע או מסמך, רשאי בית המשפט לקיים את הדיון לפי תקנה 11 או 12 בדلتאים סגורות, וכן רשאי בית המשפט לקבל את המידע או המסמך המבוקשים, לעיין בהם, ולקבל הסברים מנציג היוץ המשפט למשלה או מנציג הרשות הנוגעת בדבר, אף בהעדר יתר בעל דין".

.7 אשר על כן, מתבקש בית המשפט להורות כմבוקש בסעיף 3 לבקשת זו.

.8. מצ"ב תצהירה של מנהלת המחלקה לפיקוח על יצוא בטחוני במשרד החוץ, הגב' תמר רחמיימוב - הוניג. כמו כן, מצ"ב תצהירו של ר' היחידה למדיניות יצוא בטחוני ולבק"ן, באגף הביטחוני מדיני במשרד הבטחון, מר אילן ייוב וכן תצהיר ר' תחום אבטחת מידע במשרד הבטחון הגב' מי.



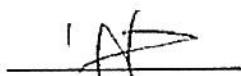
שלמה בלוך, עו"ד

פרקליטות מחוז תל אביב (אזורתי)

תצהיר

אני הchief, תמר רחמיימוב – הוניג, מס' זהות 0710-5445-2, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזו לאכזר:

1. אני משתמשת כמנהלת המחלקה לפיקוח על יצוא בטיחוני במשרד החוץ.
2. תצהيري זה ניתן לתמיכה בבקשתם לבדוק בדעתם סגורות מטעם המשיבים בעתים (ミニהליים ת"א) 3898-03-19 זורתה חדד ו-42 אח' נ' לראש אגף הפיקוח על יצוא בטיחוני ואחר'.
3. האמור בסעיף 3 לבקשתם, בכל הנוגע לצורך בקיום הדיוון בעתירה בדעתם סגורות ותחת צו איסור פרטוט לשם מניעת פגעה ביחסי החוץ של ישראל, הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונהתי. המקור לידיעתי ולאמונה זו הוא מתוך תפקידי.
4. אני מצהירה כי השם דלעיל הואשמי, החתימה דלמטה היא חתימתו, וכי תוכן תצהيري זה אמת.



חתימת המצהירה

אישור

אני החתום מטה, ט. ר. ב. נ. ט. ר. ב. נ. עורך דין, מאשר בזו כי ביום ט. נ. ט. 5/19 הופיעה לפני ט. ר. ב. נ. ה. נ. המוכרת לי אישית על פי תעודה זהה מס' ט. נ. ט. 4450710 ולאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי תהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישר נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה לפני.

שי מעוז פרידמן, עו"ד
ט"ר. 72292

חתימת + חותמת מתקבלת

תצהיר

אני מ�היר ב3.6.19/647, מס' זהות 33647-13647 לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולם ואני דואש נידנד וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאכזרו

5. מ-20.03.2019 צו' ריזור להזיהה למדיעות יצוא ביטחוני ולבק"א, בגין הביטחוני-מודיני במושרד
הבריאות

6. ב3.6.19/647 מ-20.03.2019 תביעה בבקשת קיומ הדיוון בעתרה בדلتים סגורות מטעם המישיבים
ב3898-03-03 זורה חדד-42 אח' נ' ראש אגף הפיקוח על
יצוא ביטחוני ואחר'

7. אני מ�היר ב3.6.19/647 בבקשת, בכל הנוגע לצורך קיומ הדיוון בעתרה בדلتים סגורות ותחת
מיינדר פרחים לשם מניעת פגעה בביטחון המדינה ויחס החוץ של ישראל, הוא נכון
זאת בנסיבות ידיעתי ואפונטי הנקור לידעתי ולאמונתי זו והוא מותוקף לפיקדי

8. אני מ�היר כי ויאם דילעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהيري זה
אמת

חתימת המצהיר

אישור

אני מאשרים כי קלגנו ג'יליגן עורך דין, מאשר בזאת כי ביום 3.6.19 הופיע בפני
מי 3.6.19/647 הטענה לי אישית על פי תעודת זהות מס' 33647-13647 ולאחר
שהזהרתי, כי עלה ל善于 את האמת בולה ואת האמת בלבד, וכי תהא צפוי לעונשים הקבועים
בחוק או בחוקות או אישר נכונות הצהרה דלעיל וחתמה עליה בפני

ענבל לנטדר, עורך דין
ענבל לנטדר, עורך דין
76137-13647

חתימת + חותמת מקבל התצהיר

תצהיר

אני מודע כי בזאת מבקש פרטני שוכרים במשרד הביטחון) לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האנות
בוגלה (אנו נאשוו בזאת), וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מזהירה בזאת
ללא כויהר

9. נזק נזקfst בראש תחום אבטחת מידע במישרד הביטחון.
10. מצהיר כי נתן להניכה בבקשתו לקיים הדיוון בעתרה בדلتאים סגורות מטעם המש��בים
(פלטי' פיזיהליים וה'יא) 3898-03-19 זורה חדד ו-42 אח' נ' ראש אגף הפיקוח על
揖'זוא ביטחוני ואח'
11. ואזרור כתמי'ן לבקשתה, בכל הנוגע לצורך בקיום הדיוון בעתרה בדلتאים סגורות ותחת
שי. אישור פיסוק לשם פניות פגעה בביטחון המדינה של ישראל, הוא נכון לפי מיטב
ידעויה ואCTIONתו הנקור לדיוקני ולאמוןתי זו הוא מותוקף תפקידי.
12. אם נזהירך כי השם דלעיל הוא שני, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהيري
בזאת.

חתימת המזהירה

אישור

אני מאשרך כי אלן גראן עורך דין, מאשר בזאת כי ביום 3.6.19 הופיע בפני
אני. השוכרת לי אישית על פי תעודה זהות מס' _____ ולאחר
שהזהרתי כי עיתם לזר את האות כולה ואת האות בלבד, וכי תהא צפוי לעונשים הקבועים
בזאת אן לא פאייה לנו אישר נכונות הצהרה דלעיל וחתמה עליה בפני.

אלן גראן
עו"ד אלן גראן
טלפון: 03-7613747
טלפון: 03-7613747

חתימות + חותמות מוקבלת בתצהיר

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 2562/18

לפני:
כבוד השופט י' עמיית
כבוד השופט ע' ברון
כבוד השופט ג' קרא

העוטרים: מיכל פלאו 76achi

נ ג ד

המשיבים:
1. שר הביטחון
2. ראש אגף הפיקוח על יצוא ביטחוני
3. משרד הביטחון
4. משרד החוץ

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ט בטבת התשע"ט (27.12.18)

מצריך הרכב:
גאה היבט הררי
אתיא פרטני
קלדנית:

בשם העוטרים: עו"ד איתני מק

בשם המשיבים: עו"ד אבי מילקובסקי

פרוטוקול

עו"ד מילקובסקי: המדינה שvla את איסור הפרisos בתיקים מעין זה, שהמטריה העקרונית זהה, כלכת מדיוון קודם בו התקיים חלקו הראשון של הדיון בדلتים פתוחות, העוטרים נשאו דברים ומהדינה היא התייחסות לגופם של דברים לא יכול להшиб, הפרisosים שיצאו בתקשורות והתקבעו בתודעה הציבורית ובקרב גורמים רלבנטיים, לעומת גורמי משרד החוץ והבטחון, דרך הצגת הדברים היה בסילוף ועיוות, בין אם כוונת תחילת ובין אם לאו, ואת זה נבקש למנוע, הדברים שהוצעו שנאמרו כביבול מהמדינה, דרך ההצגה גרמה נזק.

העובדת התביעה לא רק על ידי אנשי המ鏘, מי שלוקח חלק בדברים האלה זה גם הרפרטנים שאחראים על חופש ביטוי משרד הביטחון, וביקשו משחו מצומצם יותר, האיזון הנכון בעקבות הנזק שנגרם הוא לחשות מכאן ולהلاה כל הדיון, למנוע אפשרות הצגת טענות שהמדינה כבולה ודרך הצגת הדברים לא נכונה, דרך ההצגה הייתה צו שהמדינה שתקה ולא הבהיר, דברים אלו גרמו נזק שאנו מנסים בעת למנוע.

בפני בית משפט ישנים תיקים שלחלוטין במטריות אחרות, תחת איסור פרisos. יש מן העבר שני תיקים כמו מעצר מנהלי או מניעת מפגש עם עורך דין, בהם המדינה אין בעיה שיתקיים חלקו הראשון של הדיון בדلتים פתוחות.

כבוד השופט יי' עמיית. אם נניח ייכתב בפרוטוקול באוחיוה קידוש לבנה, ברור שזה בא מפיו,
העובדת שאתה באולם לא אמרה להוות איזה שהיא תגובה, אי תגובתך, תגובתך או כל דבר
שתאמר, לא אומר שזו תגובת המדינה רק בגלל שהוא טוען, ואת זה אפשר להגיד.

עו"ד מילקובסקי: אחרי דיונים ממושכים, הגיעו לפורמט כזה. אשלים את הטיעון ואת עיוץ
לגביה הצעה.

בסדרה המשוימת של העתירות זה המקרה החמישי, בגז 15-2041 הוא הראשון שבית משפט
הוציא צו איסור פרסום שנותר על כנו, והודגש שבית משפט הכיר ברגשות המטריה הייחודית.
זה בגז 16-3893 שם היה איסור פרסום להליך, מה שאנו מבקשים עכשו זה מצומצם
מהמקרים שцитתי. ע"א 17-648, לחרת בקשה אותה בקשה, ובסיומו של דבר צו איסור
הפרסום נותר על כנו, אך בית משפט 17-5662 שהוא האחורי עד לעניינו, שם הגיעו בקשה
בפורמט של היום, ובית משפט התחיל את הדיון בדلتים פתוחות, למרות בקשתנו, אבל שם
היתה סוגיה שהורה למיועט העותרת הספציפי, בסוגיה שלא קשורה אלא לאופי התקיפה
האפשרי. אנו בהליך החמישי, חברי מגיש. אין לנו קצה טענה כלפי חברי בין אם הוא עורך דין
ובין אם טוען ציבורי.

כבוד השופט יי' עמיית: אולי למען יעילות הדיון, גם אם מדובר בשני דברים שונים, אך הסוגיות
והמטריות, אולי לאחד אותן, אולי היו צריכים לעשות את זה גם היום.

עו"ד מק: העתירה הראשונה שהגשתי הייתה ראשונה במדינת ישראל, וזה קשור לאופי שבו
הוצא צו איסור פרסום.

כל המידע בעתירות הוא פומבי, אני לא בקשר עם אף אחד מהמשיבים, אמרו כאן דברים קשים
עלי ועל העותרים, הבעיה של המשיבים הייתה שהగיר התראיין ומשרד החוץ קרא לו לנזיפה
לאחר שאמר שמוכרים נשק, מדובר על נשים שחיללו מסתובבים שם ברחובות, אז אם יש פה
דلتים סגורות? אין לנו ממשuat פרט למשיבים, צריך להשמע את קולם, אין לנו שליטה מה
אומרים בעולם אחרי דיון כאן, لكن אין לדבר זה שום סיבה.

מן הנוח שבסעיף 7 לTAGBOTOT המשיבים, מציין. זה משפט שלא אמרתי מעולם. חברי
והמשיבים יקרו את הפסקי דין ווחילו איסור פרסום ואז יבינו למה לא אמרתי אותו,
והמשיבים אחרא הדיון הולכים ומדליפים מידע מהדיון שהיה בדلتים סגורות, ואז פונים אליו
ושואלים מה קרה, ואני אומר יש איסור פרסום אני לא יכול לדבר, אפילו בתגובה המשיבים
כאן עושים משהו שלא תקין בעיני.

עו"ד מילקובסקי: עותרים ציבוריים, העובדות אינן מצויות בדין, וזה מכתיב את השוני בין
עוטר שחלק מהדברים בידיעתו, ואז יכול בשלב מסוים להיות בדلتים סגורות, אך לא במעמד
צד אחד. בחנו כן בדلتים סגורות אך לא במעמדצד אחד, אין מידע כזה שאפשר להגיד לאוזני

1 העותרים, הפרופזה היא זו שבקשו תיתנו לנו מה שאפשר להסביר בגלוי, ומה שאפשר זה מה
 2 שאפשר, מרגע שייסגרו הדלתיים, נבקש שזו יהיה במאעד צד אחד.
 3

4 כבוד השופט יי עמיות: אתם מבקשים דלתיים סגורות שכוללים את העותרים עצמם. לדלתיים
 5 סגורות כולן יוצאים מהאולם, אני לא בטוח שזו לטובה האינטרס של בעלי הדין אם לא יהיו.
 6 בע"א 17-5662 כן מרגע שנסגרו הדלתיים זה היה במאעד צד אחד.
 7

8 כבוד השופט יי עמיות: השאלה מה הוא אותו רגע?
 9

10 עו"ד מילקובסקי: אני רוצה שייזקף לזכותנו, העבודה שנකודת האיזון היא יותר ליברלית
 11 לפומביות הדיון, אנו מנסים למזער או למנוע נזק, אי המטריה שהגיע אליו בית משפט, מדינת
 12 ישראל לא המדינה היחידה שנוהגת ככה, אנו באים רק אחורי שראינו את הנזק.
 13 לעניין ייחודיות המטריה הדגשנו את הדברים והם הוכרו בפסקה, ולכן אנו חשים שהנזק
 14 האפשרי כתוצאה מההימצאות לדלתיים סגורות, הדברים שנאמרו יכולים לגרום לאנשי מקצוע
 15 שישמרו שערכותיהם, וסעיף 68 מדבר על עילות שאנו מנסים למנוע.
 16
 17

18 לשאלת בית המשפט:
 19 עו"ד מילקובסקי: אין לנו התנגדות שב"כ העותרים יטען לדלתיים סגורות, העותרים ימחקו עד
 20 האחרון בהםם.
 21

22 כבוד השופט יי עמיות: זה מה שהתכוונו.
 23

24 עו"ד מילקובסקי: כבודו והמשיבים הבינו נכון, אני לא הבנתי נכון. לאחר התיעצויות, אנו
 25 עומדים על בקשתנו שלא יהיה דיון לדלתיים פתוחות, החשש שלנו מפרסום פרוטוקול הדיון.
 26

27 כבוד השופט יי עמיות: אלה שני דברים שונים. אתם תבקשו איסור פרסום על כל הפרוטוקול.
 28

29 עו"ד מילקובסקי: למען הסר ספק, ככל שבקשתנו הנוכחית התקבל, יהיה איסור פרסום על כל
 30 הפרוטוקול. ישארו בעולם נציגי המשיבים, ב"כ הצדדים והעותרים עצמם. ב"כ העותרים יטען
 31 בשם, לאחר מכן נverbüber לדיון במאעד אחד בו יוצגו חומריים מסווגים.
 32

33 כבוד השופט יי עמיות: זו הייתה הכוונה.
 34

35
 36 החלטה
 37

1 בית המשפט מותר לעוטרים להיות נוכחים בחלק הראשון של הדיון בו יישמו טענות בא כוחם.
2 למנע הסר ספק, ומאחר שהטענות יישמו ללא הפרעה מצד ב"כ המשיבים, הרי ברור שהיעדר
3 תגובה או כל תגובה של ב"כ המשיבים אינה אמורה להתפרש כהסכם, הودעה ואין להסיק
4 ממנה דבר.

5 עד כאן באשר לסוגיות הדלתיים הפתוחות. אשר לאיסור הפרסום – בשלב זה אנו מורים על
6 איסור פרסום של הפרוטוקול ובהמשך نتيיחס לאיסור הפרסום של פסק הדיון, ככל שתבקש.

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37



1
2
3
4
5

6
7
8

9

10
11
12
13
14
15
16
17
18